

Therefore, the ultimate goal of rehabilitation is not the only ones to attract the maximum motor activity, but also to adapt the child to meet their own needs necessary for the «independent living» as much as possible on their own.

Active day activity consists of the following essential steps:

1. Hygiene (hair, face, teeth, washing, using the toilet);
2. Dressing and undressing;
3. Eating;
4. Compliance with the rules necessary to maintain health;
5. Mobility;
6. Ability to be mobile in society.

Equally important in daily life is active in labor and productive activities, which consist of the following:

1. Performing household chores (cleaning clothes, cleaning work place, rooms, food cooking, keeping clean and safe use of cleaning, the safety of technical, and kitchen utensils).

2. Ability to learn new things.

Activities outside the home:

1. Compliance with traffic regulations.
2. Compliance with the rules of conduct in public places.
3. Self stores and grocery markets.

References:

1. Grinnell, Richard M. Jr. and Unrau, Yvonne, «Social Work Research and Evaluation: Quantitative and Qualitative Approaches». – New York: 2005. – 532 p.
2. Bradford W. Sheafor, Charles R. Horejsi Techniques and Guidelines for Social Work Practice (9th Edition) 9th Edition. – MA: Kindle Edition, 2005. – 470 p.

КРИТЕРІЙ ТА ПОКАЗНИКИ СФОРМОВАНOSTІ КУЛЬТУРИ ПРОФЕСІЙНО-ПРАВОВОГО СПІЛКУВАННЯ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ

Циганій С. О.

аспірант кафедри педагогіки та психології професійної освіти

Навчально-наукового гуманітарного інституту

Національного авіаційного університету

м. Київ, Україна

Створення якісної вищої юридичної освіти в Україні ускладнено через відсутність впродовж тривалого часу єдиних вимог до підготовки юристів. Зокрема, через неоднаковість підходів різних юридичних наукових шкіл до визначення змісту підготовки юридичних кадрів та незалежно від підходів, випускники спеціальності «Правознавство» освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр», «магістр» повинні бути готові до таких видів професійної діяльності як: нормотворча, правозастосовча, правоохоронна, експертно-консультативна тощо.

Важливою складовою професійної підготовки юристів є формування культури професійно-правового спілкування, яке має специфічні особливості і є нерозривною частиною фахової діяльності юриста.

По-перше, професійна діяльність юриста безпосередньо пов'язана з роботою з населенням, здійсненням педагогічного впливу при спілкуванні з ним та виховного впливу; прогнозуванням побічних результатів професійної діяльності.

По-друге, юрист може виступати в якості представника влади, в обов'язки якого входить виховання почуття поваги до закону, розуміння закону як вищої державної норми справедливості; здійснення педагогічного впливу при спілкуванні з населенням і виховних заходів впливу; прогнозування побічного результату професійних дій.

По-третє, для ефективної професійної діяльності необхідні знання педагогічного впливу і вміння їх застосовувати, зокрема, такі, як переконання, роз'яснення, заохочення, примус, покарання. По-четверте, професіоналізм юриста визначається рівнем володіння ним усною та письмовою формами мови, майстерністю мови в суді для реалізації функцій судді, адвоката, прокурора.

По-п'яте, професійна діяльність юриста пов'язана з поведінкою людей у сфері регулювання відносин, де нерідко доводиться стикатися з вельми інтимними взаємовідносинами людей, виникати в складні душевні стани, вирішувати конфліктні ситуації, мати справу з людськими емоціями, втручатися в духовний світ людини, виступати в ролі наставника, педагога-вихователя. По-шосте, одним із видів юридичної діяльності є робота з неповнолітніми правопорушниками. У сучасних умовах принципи і методи такої роботи зумовлені вимогами ювенальної юстиції, які передбачають реалізацію відмінних принципів правосуддя по відношенню до неповнолітніх, застосування ювенальних технологій, гуманістичної відновної професійної позиції по відношенню до неповнолітніх.

Вище наведене підтверджує необхідність формування культури професійно-правового спілкування у майбутніх юристів [1].

Важливим компонентом моделі процесу здійснення формування культури професійно-правового спілкування у майбутніх юристів є вибір основних критеріїв, за якими можна оцінювати стан сформованості культури професійно-правового спілкування.

Під критерієм сформованості культури професійно-правового спілкування майбутніх юристів ми розуміємо сукупність ознак, що дають підстави зробити висновок про ступінь відповідності особистісних якостей суб'єктів навчально-виховного процесу та їх поведінки вимогам до професійного спілкування й спрогнозувати рівень ефективності навчання. Кожний критерій сформованості культури має свою систему показників, які відображають якісні та кількісні зміни суб'єктів навчального процесу. Показник є проявом критерію на певному етапі формування культури професійно-правового спілкування [2].

За результатами аналізу наукової літератури, здійснення констатувального етапу педагогічного експерименту нами виокремлено мотиваційно-ціннісний, когнітивний та практично-особистісний критерії сформованості культури професійно-правового спілкування майбутніх юристів.

Мотиваційно-ціннісний критерій передбачає сформованість сукупності цілей і мотивів, адекватних цілям і завданням професійної діяльності; стійку потребу до постійного підвищення рівня культури професійно-правового спілкування; мотивоване прагнення до неперервної самоосвіти та самовдосконалення, творче й відповідальне ставлення до справи; усвідомлена потреба в постійному підвищенні кваліфікації; залучення до норм і цінностей професійного середовища; ціннісне, позитивне ставлення до професії; уміння критично оцінювати свої особистісні, професійні якості та результати діяльності; здатність до самоаналізу, самооцінки і самоконтролю з наступним коригуванням своєї діяльності; готовність до прояву ініціативи; розвиток критичного мислення; задоволеність вибором сфери діяльності; уміння діяти у сфері трудових відносин відповідно до особистої та громадської потреби.

Показниками мотиваційно-ціннісного критерію сформованості культури професійно-правового спілкування майбутніх юристів є: наявність інтересу до формування професійно-правової культури з позиції фахової необхідності; наявність ціннісної мотивації вивчення професійно орієнтованої складової в контексті майбутньої професії; орієнтованість у професійних цінностях; ступінь входу студента в професію, в тому числі юридичну діяльність.

Когнітивний критерій конкретизується такими показниками: знання теоретичних основ юридичної діяльності, ролі і місця правника в соціумі; розуміння необхідності професійно-орієнтованих знань, які базуються на творчому підході, для вирішення фахових завдань у процесі професійної юридичної діяльності. Когнітивний критерій відображає засвоєння найважливіших правових знань, їх глибини, прагнення узагальнювати і аналізувати матеріал, давати оцінку фактам і явищам правової сфери в житті суспільства. Включає в себе володіння правовою термінологією, здатністю застосування знань у різних ситуаціях. Успішна юридична практика є також неможливою без знання психології злочинної поведінки та особистості злочинця, виправної психології, пенітенціарної психології, а також психології управління.

Практично-особистісний критерій включає оцінку ступеня володіння технікою встановлення міжособистісних контактів і дотримання професійного такту в процесі спілкування з різними категоріями громадян, в тому числі і в конфліктних ситуаціях; освоєння форм, методів і прийомів впливу на співрозмовника в процесі професійної діяльності; прояв етико-правової культури особистості при спілкуванні з громадянами; вміння використовувати в необхідних випадках невербальні засоби спілкування; використовувати прийоми мовної культури з метою грамотного викладу нормативно-правового матеріалу громадянам, що не мають спеціальних юридичних знань; ораторські, виконавські та організаторські вміння. Практично-особистісний критерій являє собою сформованість важливих особистісних якостей, готовність працювати в групі, образ позитивної «Я-концепції». До таких якостей належать: відповідальність за юридичні наслідки прийнятих рішень, організованість, комунікабельність, терпимість, тактовність, делікатність, чесність. На основі зазначених особистісних якостей формуються інтегральні вміння фахівця, як здатність до роботи в

команді, вміння досягати бажаного результату, бути лідером. Важливими також є вміння орієнтувати свою поведінку на певні правові цінності, правові норми, цивільні ідеали. Показниками практично-особистісного критерію є: правова активність студента, бажання брати участь у правотворчій діяльності, проявляти свою громадянську позицію, дотримуватися букви закону; електоральна поведінка, участь у виборних кампаніях, включення в суспільно-політичну діяльність.

На основі зазначених вище критеріїв та показників сформованості культури професійно-правового спілкування доходимо висновку про те, що основною метою сучасної вищої юридичної освіти має бути не стільки формування фахівців – знавців нормативно-правових актів, скільки підготовка професіоналів, які сповідують принцип верховенства права, є опорою у прагненні до демократії, побудови правової держави, що вимагає докорінної зміни вимог до змісту та якості юридичної освіти.

Література:

1. Ермушова Я. В. Педагогическая компетентность будущих юристов: сущность, критерии, уровни сформированности. «Теория и практика общественного развития», № 1/2013 – С. 209-211.
2. Кручек В.А., Васюк О.В. Критерії та показники сформованості культури педагогічної взаємодії. Вісник Національної Черкаського університету НУБіП України, Природничо-гуманітарний ННІ 2011.

ПРОФЕСІЙНО-ТРУДОВА ПІДГОТОВКА ЯК ЗАСІБ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ШКОЛЯРІВ ІЗ ПОРУШЕННЯМИ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ ТА ІНТЕЛЕКТУ

Чеботарьова О. В.

*кандидат педагогічних наук,
старший науковий співробітник
Інститут спеціальної педагогіки
Національної академії педагогічних наук
м. Київ, Україна*

Процес соціалізації школярів з порушеннями опорно-рухового апарату та інтелекту передбачає успішну підготовку їх до самостійного життя, посиленої діяльності та участі в суспільному житті, їхньому самовизначенні. Саме такі завдання постають перед спеціальними закладами, де навчаються та виховуються, отримують професійно-трудова знання та навички діти з порушеннями рухової та інтелектуальної сфери розвитку.

Складний і поліморфний характер порушень психофізичного розвитку у школярів із комбінованим порушенням розвитку ускладнює процеси їхнього професійно-трудового навчання, виховання та реабілітації (В. Бондар,